

Aleksander Andrzejewski, Tadeusz Grabarczyk, Leszek Wajda

Sieradz, ul. Warszawska 14

Informator Archeologiczny : badania 31, 310-311

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w trakcie przeprowadzonych badań powierzchniowo-sondażowych poprzedzających inwestycję. Badany obszar zajmował zachodni skraj wyniesienia tuż nad terasą zalewową rzeki Marwicy. Wyprzedzającymi badaniami archeologicznymi objęto obszar stanowiska wchodzący w bezpośrednią kolizję z budowanym odcinkiem gazociągu; prace wykopaliskowe przeprowadzono na odcinku 33 km 440 m - 33 km 480 m długości nitki gazociągu. Założono na omawianym terenie trzy niewielkie wykopy, o łącznej powierzchni 30 m².

W wykopie nr 1/97 i 2/97 w warstwie humusu wystąpił materiał zabytkowy: odłupek krzemieny, fragment ceramiki późnośredniowiecznej (ok. XIV/XV w.), 2 fragmenty rudy darniowej, 4 fragmenty ceramiki nowożytniej. We wszystkich trzech wykopach poniżej poziomu humusu nie zarejestrowano warstw kulturowych ani obiektów.

Teren kolizji stanowiska z nitką gazociągu przechodzi przez północny wschód stanowiska znanego z AZP. Materiał zabytkowy, który wystąpił w warstwie humusu mógł zostać redeponowany w wyniku procesów stokowych.

Materiał zabytkowy oraz dokumentacja znajduje się w Muzeum im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.

Prace nie będą kontynuowane.

SERNIKI KOLONIA, st. 2, gm. loco, woj. lubelskie, AZP 73-82

- kopce nowożytnie (elementy architektury parkowej) z początku XIX w.

Sondażowe, rozpoznawcze badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu przez dr Annę Zakościelną i mgr. Marka Florka („ARCHEO-BAJ” s.c. Usługi Archeologiczne, ul. Ułanów 11/31, 20-554 Lublin). Finansowane przez PSOZ.

Zbadano 3 kopce, w tym 2 częściowo zniszczone. Kopiec zachowany w całości ma wymiary: 15 x 20 x 1,9 m. W kopcach 2 (sondaż A) i 3 (sondaż B) wyróżniono po 8 jednostek stratygraficznych. Pozy-skany materiał ruchomy to: około 280 fragmentów ceramiki (XIX i XX w.), 2 fragmenty naczyń szkla-nych, 6 fragmentów kafli, fragment dachówki ceramicznej, odłupek krzemieny, kilkaset fragmentów kości zwierzęcych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Lublinie.

SĘDZIN, st. 88, gm. Zakrzew, woj. włocławskie, AZP 46-43/260

- ślady osadnictwa pradziejowego
- relikty osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z budową gazociągu tranzytowego Rosja-Niemcy, przeprowadzone w terminie od 27 października do 6 listopada przez Jerzego Maika (Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Oddział w Łodzi). Finansowane przez EuRoPol GAZ SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 39 arów.

Znaleziono jamę odpadkową z ułamkiem naczynia glinianego, ręcznie lepionego, niecharakterystycznego, oraz rów, może do kopcowania warzyw, a w nim kilka ułamków naczyń glinianych i szkła butelkowego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, Oddział w Łodzi.

Wyniki badań zostaną opublikowane w zbiorczym opracowaniu wyników badań na gazociągu.

Badania nie będą kontynuowane.

SIERADZ — ul. Warszawska 14

- działka miejska z okresu nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, wyprzedzające badania archeologiczne, związane z projek-towaną budową budynku Kasy Rolniczych Ubezpieczeń Społecznych, przeprowadzone w kwietniu przez mgr. mgr. Aleksandra Andrzejewskiego, Tadeusza Grabarczyka i Leszka Wajdę (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, Pracownia Dokumentacji Archeologiczno-Konserwatorskiej A. An-

drzejewski, T. Grabarczyk). Finansowane przez Kasę Rolniczych Ubezpieczeń Społecznych. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 60 m².

Wykonano 34 odwierty w 3 ciągach ułożonych na linii północ-południe oraz 9 wykopów archeologicznych. Zarejestrowane nawarstwienia mają charakter zasypiskowo-niwelacyjny i związane są z wyrównywaniem terenu po rozebranych budynkach mieszkalnych. Natrafiono na 2 relikty fundamentów, których funkcji ze względu na wysoki stopień destrukcji nie można określić. Pochodziły one z początku XX w. Zebrano niewielki zbiór zabytków, liczący 120 okazów, głównie ułamki naczyń glinianych (69 fragmentów). Zbiór ten należy datować na XVII/XVIII-XX w. Biorąc pod uwagę intensywność działań budowlanych na opisywanej działce oraz prace niwelacyjne związane z podnoszeniem i umacnianiem skarpy, należy przypuszczać, że materiał zabytkowy znajduje się tutaj na wtórnym złożu.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Sieradzkim Roczniku Muzealnym”.

Badania będą kontynuowane.

Sławno - miasto lokacyjne, woj. śląskie - patrz: późne średniowiecze

SOLNIKI, st. 2, gm. Zabłudów, woj. białostockie, AZP 40-88/7

- ślady osadnictwa ze schyłku neolitu i początków epoki brązu
- późnośredniowieczna i nowożytna osada produkcyjna (XV-XVIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu przez mgr. Dariusza Krasnodębskiego (Instytut Archeologii i Etnologii PAN). Finansowane przez EuRoPol GAZ SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 762 m².

W części wschodniej, w calcu zbudowanym z oliwkowobrazowej gliny, znaleziono 11 dużych obiektów, których rozmiary dochodziły do około 2 m, oraz pozostałości kilkunastu małych jam. Głębokość dużych obiektów dochodziła do 2,5-3 m. Wypełniska tych jam były do siebie zbliżone. W górnej ich części znajdowały się kamienie oraz duże ilości materiału ceramicznego. Pomiedzy kamieniami zaobserwowano występowanie niewielkich fragmentów drewna. Pod kamieniami zalegała jasnoszara piaszczysto-gliniasta ziemia, także zawierająca fragmenty ceramiki (z nielicznymi kamieniami). W dolnej partii jam znajdowano bardzo często fragmenty drewna. W jednym z obiektów znaleziono zachowaną prawie w całości drewnianą łopatę. W kilku jamach stwierdzono także występowanie wtrętów piasku o barwie jasnożółtej lub szarej i tłustej gliny. W dno jam, pod warstwą gliny, wbite były czasami niewielkiej średnicy paliki drewniane. Wszystkie obiekty wkopane były w tworzącą gniazda warstwę jasnobrazowo-oliwkowej gliny. Funkcja opisanych jam nie jest do końca jasna. Być może służyły one do garbowania skór lub do szlamowania gliny. Znaleziono 20 zabytków krzemienych, w tym: fragment siekierki, rylec, odłupek dwustronnie retuszowany oraz 5 rdzeni. Datowanie tych zabytków umieścić można w schyłku neolitu i początkach epoki brązu. Z innych znalezisk na uwagę zasługują: żelazna podkowa, 2 żelazne gwoździe, przęślik(?) wykonany z fragmentu ścianki ceramiki polewanej, kamienna osełka (?). Materiał masowy w postaci około 500 fragmentów ceramiki (w tym kubki, trójnogi i patelnia), datujący duże jamy, umieścić można w wieku XV-XVI. Stanowisko w Solnikach stanowi ciekawy przykład późnośredniowiecznego-nowożytnego stanowiska produkcyjnego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN.

Wyniki badań zostaną opublikowane w wydawnictwie „Badania na gazociągu”.

Badania będą kontynuowane.

Stary Dybów, st. XIII, gm. Radzymin, woj. warszawskie - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Stradów, st. 1, gm. Czarnocin, woj. kieleckie - patrz: wczesne średniowiecze